

Прихована історія сорокового вірша — номер чотири

Випробування і триумф: становлення образу звіра та запечатання мудрих

Jeff Pippenger
2024-09-23

Пророча лінія, яка ілюструє випробування, представлене формуванням образу звіра у Сполучених Штатах, йде паралельно з трьома віхами, що представляють лінію Конституції. Вони йдуть паралельно одна одній і надають конкретну інформацію, яка стосується іншої лінії. Як же ті, хто пройдуть випробування щодо образу звіра, будуть тоді готові ходити у світлі, що походить із тронної зали Божої, під час переслідування, яке починається з недільного закону у Сполучених Штатах? Що саме у випробуванні формування образу звіра запечатує мудрих дів у досвіді, який дозволяє їм пройти крізь період переслідування, що починається з недільного закону, коли за національним відступництвом слідує національна руїна, і Сатана починає свої дивовижні діла?

"Неможливо дати бодай яексь уявлення про досвід Божого народу, який житиме на землі, коли небесна слава поєднається з повторенням переслідувань минулого. Вони ходитимуть у світлі, що виходить від престолу Божого. Завдяки ангелам відбудуватиметься постійне спілкування між небом і землею. А сатана, оточений злими ангелами і заявляючи, що він — Бог, творитиме всілякі чудеса, щоб, якщо можливо, звести навіть вибраних." Свідчення, том 9, 16.

Сестра Вайт коментує послання, яке Христос виголосив у синагозі в Капернаумі, записане в шостому розділі Євангелія від Івана. Її коментарі містяться в «Бажанні віків», у розділі під назвою «Криза в Галілеї». Там вона підкреслює, що Христос не вживав жодних заходів, щоб запобігти відступу, описаному в шостому розділі Євангелія від Івана, хоча добре знав, що саме тоді втратить більше учнів, ніж у будь-який інший час свого служіння серед людей.

Коли Ісус представив випробувальну істину, яка змусила багатьох Його учнів відступити, Він знав, яким буде наслідок Його слів; але Він мав здійснити задум милості. Він передбачав, що в годину спокуси кожен із Його улюблених учнів буде суворо випробуваний. Його страждання в Гефсиманії, Його зрадження та розп'яття були б для них надзвичайно тяжким випробуванням. Якби не було дано попереднього випробування, багато хто, ким керували лише егоїстичні мотиви, приєдналися б до них. Коли їхнього Господа було засуджено в судилищі; коли натовп, що вітав Його як свого царя, сичав на Нього й ганьбив Його; коли насмішкуватий натовп кричав: «Розіпни Його!»—коли їхні земні амбіції були зруйновані, ці шукачі власної вигоди, зрікшись вірності Ісусові, наклали б на учнів гіркий, гнітючий серцю смуток, на додачу до їхнього болю і розчарування через крах їхніх найзаповітніших надій. У тій годині темряви приклад тих, хто відвернувся від Нього, міг би потягнути за собою й інших. Але Ісус

викликав цю кризу тоді, коли Своєю особистою присутністю Він ще міг зміцнити віру Своїх істинних послідовників.

"Милосердний Викупитель, який, повністю усвідомлюючи загибель, що чекала Його, лагідно полегшував шлях учням, готував їх до кульмінаційного випробування і зміцнював їх для останнього випробування!" Бажання віків, 394.

Недільний закон — це остаточний іспит, у якому проявляється характер. Перед остаточним іспитом Христос, який ніколи не змінюється, допускає іспит, за допомогою якого буде вирішено вічну долю Його народу. Це іспит, який вони мають скласти перед тим, як будуть запечатані, і перед тим, як при недільному законі закрийється їхній час випробування. Це пророчий іспит, який готує мудрих дів "до їхнього вінцевого випробування і зміцнює їх для остаточного іспиту!" Їхнє "вінцеве випробування" є їхнім вінцевим іспитом, адже мудрі діви — це ті, що "очищені, вибілені й випробувані". Остаточний іспит є їхнім вінцевим випробуванням, і в той час випробування мудрі діви "ходять у світлі, що виходить від престолу Божого". Що саме в процесі випробування, представленому як "утворення образу звіра", готує мудрих дів до вінцевого випробування і дозволяє їм ходити у світлі, що виходить від престолу Божого? Що це за світло, що виходить від престолу Божого?

І коли він відкрив сьому печать, на небі запала тиша приблизно на пів години. І я побачив сім ангелів, що стояли перед Богом; і їм було дано сім сурм. І прийшов інший ангел і став біля жертовника, маючи золоту кадильницю; і було дано йому багато ладану, щоб принести його з молитвами всіх святих на золотому жертовнику, що перед престолом. І дим від ладану, разом із молитвами святих, піднявся перед Богом з руки ангела. І ангел узяв кадильницю, наповнив її вогнем із жертовника й кинув на землю; і були голоси, і громи, і блискавиці, і землетрус. Об'явлення 8:1-5.

В останні дні, у період, коли виконується притча про десять дів і запечатуються сто сорок чотири тисячі, розпечатуються сьома печать, і при цьому виявляється, що у відповідь на молитви святих на землю посилається вогонь. Той вогонь, що посилається в остаточному й досконалому виконанні притчі про десять дів, — це звістка опівнічного крику, як це було прообразно показано виливанням Святого Духа на табірному з'їзді в Ексетері та виливанням Святого Духа у день П'ятидесятниці, де воно було представлене як вогонь. Зверніть увагу на коментар Сестри Вайт щодо звістки опівнічного крику.

Ті, хто відкинув першу вістку, не могли скористатися другою; не приніс їм користі й опівнічний крик, який мав приготувати їх до входження з Ісусом вірою у Святе Святих небесного святилища. А відкинувши дві попередні вістки, вони так затемнили своє розуміння, що не бачать жодного світла в третій ангельській вістці, яка показує шлях у Святе Святих. Я побачила, що, як юдеї розіп'яли Ісуса, так і церкви лише за назвою розіп'яли ці вістки, і тому не мають знання про шлях у Святе Святих і не можуть скористатися заступництвом Ісуса там. Подібно до юдеїв, які приносили свої марні жертви, вони приносять свої марні молитви до відділення, яке Ісус залишив; а Сатана, задоволений обманом, набуває релігійного вигляду і спрямовує думки цих так званих християн до себе, діючи своєю силою, своїми знаменнями та облудними чудесами, щоб

тримати їх у своїх тенетах. Ранні твори, 259–261.

В історії міллеритів випробування вістки опівнічного крику полягало в тому, щоб приготувати їх увійти з Ісусом вірою до Святого Святих небесного святилища. Вістка опівнічного крику, яка нині розвивається, також представлена як випробування процесу формування образу звіра. Обидва є випробуванням, що веде до закриття часу благодаті, у якому виявляється характер. Коли міллерити вірою увійшли до Святого Святих, їхню віру знову було випробувано. Віра ста сорока чотирьох тисяч буде випробувана при недільному законі, але їм обіцяно, що вони будуть у безпеці, бо вони ходитимуть «у світлі, що виходить від» сьомої печаті, яка була відкрита, коли вістка опівнічного крику почала розкриватися в липні 2023 року.

Звістка, яка була тоді розкрита, засновується на методології «лінія на лінію», яка є методологією пізнього дощу. Пізній дощ почав накрапати у 2001 році, і розпочалося остаточне випробування адвентизму. У липні 2023 року розпочався завершальний період у процесі випробування, що завершується недільним законом, коли звістка опівнічного крику, яка також є пізнім дощем, яка також є примноженням знання, що виникає, коли знімається сьома печатка, і також є розкриттям семи громів, а також Об'явлення Ісуса Христа. Усі лінії, що представляють розкриття пророчого світла, ідентифікуються як розкриті в прихованій історії сорокового вірша одинадцятого розділу Даниїла.

У тій прихованій історії представлена лінія трьох основних віх Конституції. Це лінія, коли церква і держава поєднуються, щоб утворити образ звіра. Вона містить пророчну лінію, звернену до президентів Сполучених Штатів, яка ілюструє динаміку політичних протистоянь, що відбуваються в історії республіканського рога звіра із землі. Та лінія включає паралельні історії обох головних політичних партій Сполучених Штатів. Ця лінія тісно пов'язана з рогом відступницького протестантизму від його початку в 1844 році аж до того, як він узурпує контроль над світським урядом під час недільного закону.

Пророча роль відступницького протестантизму включає свідчення династії Хасмонеїв як символу відступницького протестантизму. На тлі лінії рога відступницького протестантизму також є лінія лаодикійської церкви адвентистів сьомого дня. Із лінії лаодикійського адвентизму походить лінія ста сорока чотирьох тисяч. Та прихована історія також має лінію ісламу третього горя. Росія має свою лінію, Організація Об'єднаних Націй має свою лінію і, звісно, папська влада має свою лінію.

Якщо дослідник пророцтв прикладатиме зусилля як верієць, що живе в останні дні, він житиметься лініями, визначеними у прихованій історії сорокового вірша. Дослідник пророцтв візьме книгу з руки ангела й з'їсть її. Тоді, коли настане остаточне випробування недільним законом, він не лише зрозуміє звістку опівнічного крику, яку було розпечатано, але й повністю зрозуміє, як було сформовано образ звіра у Сполучених Штатах.

Світло сьомої печатки виходить від престолу, і в контексті притчі про десять дів це є звістка опівнічного крику. Звістка опівнічного крику — це те, що готує мудрих дів до періоду, коли повторюватимуться переслідування минулого.

«Оглядаючи нашу минулу історію, пройшовши кожен крок поступу до нашого теперішнього становища, я можу сказати: Слава Богу! Коли я бачу, що вчинив Бог, я наповнююся подивом і довірою до Христа як Провідника. Нам нема чого боятися за майбутнє, хіба що ми забудемо шлях, яким Господь вів нас, і Його настанови в нашій минулій історії». Свідчення для служителів, 31.

Господь веде Свій народ через процес випробування, що розпочався у липні 2023 року. Його провід включав відкриття пророчого слова стосовно прихованої історії сорокового вірша. Та історія показує, як у Сполучених Штатах формується образ звіра, і, звісно, значно більше, ніж просто цей елемент подій останнього часу. Коли ми опинимося у вирішальному випробуванні під час недільного закону, коли переслідування минулого починають повторюватися, ми «не маємо чого боятися за майбутнє, хіба що забудемо, як Господь вів нас, і Його повчання в нашій минулій історії».

Під час недільного закону «минула історія» повториться у період формування образу звіра у Сполучених Штатах. Лев із племені Юди розкрив остаточну вістку й привів Свій народ до прихованої історії сорокового вірша. Там Він навчив Свій народ не лише розуміти Його пророче слово, а й усвідомлювати привілей та відповідальність здобути досвід, що робить їх гідними бути серед тих із Його народу, кому належало бути Його представниками в останній кризі.

Однією з пророчих рис тих людей є те, що вони знають, як ходити у світлі, що виходить від престолу. Те світло є світлом прихованої історії сорокового вірша, яка в найдрібніших деталях описує релігійні, політичні, соціальні та економічні процеси, задіяні у встановленні образу звіра у Сполучених Штатах. Світло, яке розпізнають у зв'язку з цією священною історією, постає через застосування принципу рядок на рядок, тут трохи й там трохи, і це світло описує історію, коли переслідування минулого знову відновлюються.

Ті, хто розуміє примноження знань, — мудрі, і примноження знань відбувається під час формування образу звіра, а мудрі зрозуміють історію формування образу звіра у світі задалегідь, ще до настання цієї історії. Ісус, як Альфа й Омега, завжди показує кінець чогось його початком.

Варто зазначити, що уривок, у якому Сестра Вайт вказує, що Божий народ ходитиме у світлі, що виходить від престолу, є завершенням першого розділу у Свідченнях, том дев'ятий. Розділ починається на одинадцятій сторінці, тож розділ починається на дев'ять-одинадцять і завершується описом недільного закону. Він описує період, коли формується образ звіра і проявляються сто сорок чотири тисячі, але лише якщо у вас є віра побачити цей розділ у такому ключі.

Будучи першим розділом дев'ятого тому, він починається з того позначення і має назву «До Пришестя Царя». Він очевидно посилається не лише на Друге Пришестя Христа, але й на притчу про десять дів, бо назва розділу тоді цитує Павла.

Розділ 1 — До приходу Короля

«Ще трохи, і Той, Хто має прийти, прийде, і не забариться.» Євреям 10:37.

Наступні два вірші опущено, але вони додають світла уривку.

Бо ще трохи, і Той, хто має прийти, прийде і не забариться. А праведний житиме вірою; а якщо хтось відступить, душа Моя не матиме в ньому задоволення. А ми не з тих, що відступають на погибель; але з тих, що вірують для спасіння душі. До Євреїв 10:37–39.

Павло посилався на Авакума, де вірні мудрі діви протиставляються тим, про яких Павло каже: «відступають на погибель». Авакум сказав це так:

Ось, душа його, що загордилася, не є праведною в ньому; а праведний житиме своєю вірою. Авакума 2:4.

Час зволікання Авакума є часом зволікання десяти дів, а розділ про Царя, який приходить, у зв'язку зі словами Павла з Послання до Євреїв, вказує на досконале виконання та застосування цього розділу в період запечатуння ста сорока чотирьох тисяч. Той період почався 11 вересня 2001 року і закінчиться з настанням недільного закону, що є останньою кризою Лаодикійського адвентизму, яка в притчі про десять дів є виявом характеру під час недільного закону. Останні абзаци розділу стосуються недільного закону, а розділ починається з розгляду 11 вересня 2001 року.

Остання криза

Ми живемо у час кінця. Ознаки часу, що швидко збуваються, свідчать, що пришестя Христа вже близьке. Дні, в які ми живемо, є серйозними та важливими. Дух Божий поступово, але неухильно відступає від землі. Пошесті та суди вже падають на зневажників Божої благодаті. Лиха на суші й на морі, нестабільний стан суспільства, тривоги війни — усе це зловісні ознаки. Вони передвіщають наближення подій найбільшої ваги.

Сили зла об'єднують свої зусилля та згуртовуються. Вони зміцнюються перед останньою великою кризою. Незабаром у нашому світі відбудуться великі зміни, і останні події розгортатимуться швидко.

Стан речей у світі свідчить, що буремні часи вже на порозі. Щоденні газети повні ознак близького жакливого конфлікту. Зухвалі пограбування стали частим явищем. Страйки стали звичним явищем. Крадіжки та вбивства вчиняються повсюди. Люди, одержимі демонами, забирають життя чоловіків, жінок і малих дітей. Люди захопилися пороком, і всіляке зло бере гору.

Ворогу вдалося спотворити правосуддя і наповнити людські серця прагненням корисливої наживи. «Справедливість стоїть далеко, бо правда впала на вулиці, і праведність не може ввійти». Ісая 59:14. У великих містах безліч людей живуть у злиднях і нужді, майже позбавлені їжі, житла й одягу; тоді як у тих самих містах є ті, хто має більше, ніж серце могло б побажати, хто живе розкішно, витрачаючи свої гроші на розкішно умебльовані будинки, на особисті прикраси, або, що ще гірше, на задоволення чуттєвих пожадань — на алкоголь, тютюн та інші речі, які руйнують сили мозку,

розхитують розум і принижують душу. Крики голодуючого людства підносяться до Бога, тоді як усіма видами утисків і здириництва люди нагромаджують колосальні статки.

Одного разу, перебуваючи в Нью-Йорку, мені у нічний час було показано будівлі, що піднімалися поверх за поверхом до небес. Ці будівлі вважалися вогнетривкими, і їх зводили, щоб прославити їхніх власників і будівничих. Все вище й вище здіймалися ці споруди, і в них використовували найдорожчі матеріали. Ті, кому належали ці будівлі, не запитували себе: «Як ми можемо якнайкраще прославити Бога?» Господь не був у їхніх думках.

«Я подумав: „О, якби ті, хто таким чином вкладають свої кошти, могли бачити свій шлях так, як його бачить Бог! Вони зводять величні будівлі, але якими ж безглуздими в очах Владики всесвіту є їхні плани й задуми. Вони не шукають усіма силами серця й розуму, як можуть прославити Бога. Вони втратили з поля зору це — перший обов’язок людини.“»

Коли ці величні будівлі зводилися, власники раділи з честолюбною гордістю, що мають гроші, аби тішити себе й викликати заздрість у своїх сусідів. Значну частину грошей, які вони так вкладали, було здобуто через здирицтво, шляхом пригноблення бідних. Вони забули, що на небі ведеться облік кожної ділової операції; кожна несправедлива угода, кожен шахрайський учинок там записується. Наближається час, коли у своєму шахрайстві та зухвалості люди дійдуть до межі, яку Господь не дозволить їм перейти, і вони дізнаються, що терпіння Єгови має межі.

Наступна картина, що постала переді мною, — пожежна тривога. Люди дивилися на високі й нібито вогнестійкі будівлі й казали: «Вони цілком безпечні». Та ці будівлі згоріли, ніби зроблені зі смоли. Пожежні машини нічого не могли вдіяти, щоб стримати руйнування. Пожежники не могли привести їх у дію.

Мені показано, що коли настане Господній час, і якщо не відбудеться жодної зміни в серцях гордих, честолюбних людей, вони побачать, що рука, яка була сильною, щоб спасати, буде сильною, щоб нищити. Жодна земна сила не може стримати Божу руку. Немає такого матеріалу для зведення будівель, який міг би вберегти їх від руйнування, коли настане призначений Богом час послати відплату людям за їхню зневагу до Його закону та за їхнє егоїстичне честолюбство.

Небагато знайдеться, навіть серед педагогів і державних діячів, тих, хто розуміє причини, що лежать в основі теперішнього стану суспільства. Ті, хто тримають кермо влади, не спроможні розв’язати проблему морального занепаду, бідності, злиденності та зростання злочинності. Вони марно намагаються поставити підприємницьку діяльність на міцнішу основу. Якби люди більше зважали на вчення Божого слова, вони знайшли б розв’язання проблем, які їх бентежать.

Святе Письмо описує стан світу безпосередньо перед другим пришестям Христа. Про людей, які грабунком і здирицтвом накопичують велике багатство, написано: «Ви нагромадили скарби на останні дні. Ось плата робітників, які пожали ваші поля, утримувана вами обманом, волає; і волення тих, що жали, дійшли до вух Господа

Саваота. Ви жили на землі в розкошах і в розпусті; ви відгодували свої серця, немов у день заколення. Ви засудили й убили праведника; і він не противиться вам». Якова 5:3-6.

Але хто зважає на застереження, які дають знаки часу, що швидко сповнюються? Яке враження це справляє на людей світу цього? Які зміни видно в їхньому ставленні? Не більше, ніж було видно у ставленні мешканців світу за днів Ноя. Поглинуті мирськими справами та розвагами, допотопні люди "не знали, аж поки не прийшов Потоп і забрав їх усіх". Матвія 24:39. Вони мали надіслані з неба застереження, але відмовилися слухати. І сьогодні світ, цілковито не зважаючи на попереджувальний голос Бога, поспішає до вічної загибелі.

Світ охоплений духом війни. Пророцтво одинадцятого розділу книги Даниїла майже досягло свого повного виконання. Незабаром відбудуться сцени лиха, про які говорилося в пророцтвах.

"Ось, Господь спорожнює землю, робить її пустою, перевертає її догори дном і розсіює її мешканців.... Бо вони переступили закони, змінили постанову, порушили вічний заповіт. Тому прокляття пожерло землю, і ті, що живуть на ній, спустошені.... Веселість бубнів перестає, шум тих, що радіють, припиняється, звучання арфи замовкає.' Ісаїя 24:1-8.

"О горе тому дню! бо близький день Господній, і як погибель від Всемогутнього він прийде.... Під грудками землі насіння згнило, житниці спустошені, клуні зруйновані, бо зів'яло збіжжя. Як стогнуть звірі! стада худоби в замішанні, бо не мають паші; так, отари овець знедолені." "Виноградна лоза висохла, і смоківниця в'яне; гранатове дерево, також і пальма, і яблуна — усі дерева в полі зів'яли, бо зів'яла радість у синів людських." Йойл 1:15-18, 12.

'Мені боляче в самому серці; ... Я не можу мовчати, бо ти, душе моя, почула голос сурми, тривогу війни. Загибель на загибель волають; бо вся земля спустошена.' Єремія 4:19, 20.

«Я бачив землю, і ось — вона була без вигляду й порожня; і небеса — і світла в них не було. Я бачив гори, і ось — вони тремтіли, і усі пагорби зрушилися. Я бачив, і ось — не було жодної людини, а усі небесні птахи повтікали. Я бачив, і ось — родючий край став пустелею, і усі його міста були зруйновані». Вірші 23–26.

"Горе! Бо той день великий, і немає подібного до нього: це саме час скрути Якова; але він буде спасений із неї." Єремії 30:7.'

Не всі в цьому світі стали на бік ворога проти Бога. Не всі стали невірними. Є небагато вірних Богові; бо Іван пише: «Ось ті, що дотримуються заповідей Божих і віри Ісуса». Об'явлення 14:12. Незабаром запекла битва розгорнеться між тими, хто служить Богові, і тими, хто Йому не служить. Незабаром усе, що може бути похитане, буде похитане, щоб залишилося те, що не може бути похитане.

Сатана — старанний дослідник Біблії. Він знає, що його час короткий, і на кожному кроці намагається перешкоджати ділу Господа на цій землі. Неможливо передати

уявлення про досвід Божого народу, який житиме на землі, коли зіллються воєдино небесна слава і повторення переслідувань минулого. Вони ходитимуть у світлі, що виходить від Божого престолу. Через ангелів буде постійний зв'язок між небом і землею. А сатана, оточений злими ангелами і видаючи себе за Бога, творитиме всілякі чудеса, щоб, якщо можливо, звести навіть обраних. Народ Божий не знайде безпеки в творенні чудес, бо сатана підроблятиме ті чудеса, які будуть звершені. Випробуваний і перевірений Богом народ знайде свою силу в знаменні, про яке сказано у Виході 31:12–18. Вони мають стояти на живому слові: «Написано». Це єдина основа, на якій вони можуть стояти непохитно. Ті, хто порушив свій заповіт із Богом, того дня будуть без Бога і без надії.

Поклонники Бога особливо вирізнятимуться дотриманням четвертої заповіді, оскільки це є знак Божої творчої сили і свідчення Його права на людську шану та поклоніння. Нечестиві вирізнятимуться своїми зусиллями зруйнувати пам'ятний знак Творця і звеличити устанавлення Риму. У підсумку цієї боротьби все християнство буде поділене на дві великі групи: тих, хто додержується заповідей Божих і віри Ісуса, і тих, хто поклоняється звірові та його образу і приймає його знак. Хоч церква і держава об'єднують свою владу, щоб примусити всіх — «малих і великих, багатих і бідних, вільних і рабів» — прийняти знак звіра, однак Божий народ його не прийме. Об'явлення 13:16. Пророк із Патмоса бачить «тих, хто здобув перемогу над звіром, і над його образом, і над його знаком, і над числом його імені, що стоять на скляному морі, маючи арфи Божі», і які співають пісню Мойсея та Агнця. Об'явлення 15:2.

"Страшні випробування та скорботи очікують народ Божий. Дух війни збурює народи від одного краю землі до іншого. Але серед часу скорботи, що наближається, — часу скорботи, якої не було відтоді, як існує народ, — Божий обраний народ стоятиме непохитно. Сатана та його воїнство не зможуть їх знищити, бо ангели, могутні силою, охоронятимуть їх." Свідчення, том 9, 11–17.

Сто сорок чотири тисячі, які є "Божим випробуваним і перевіреним народом", Його "вибраним народом", "встоять непохитно", коли "переслідування минулого" повторюватимуться. Світло, в якому вони "ходитимуть", — це світло звістки сьомої печаті, яка є опівнічним криком, світлом, що ідентифікує формування образу звіра.